

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangélium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

Egy megszívlelendő intelem

"Vigyázzatok azért, hogy senki meg ne fosszon benneteket a bölcselkedés és üres csalás által, mely emberi hagyományokból ered, e világ tanítását hirdeti és nem a Krisztus igazsága szerint való!" (Kol. 2:8.)

Krisztus Urunk az irgalmas samaritanusról szóló példázatában egy vándorember sorsát ecseteli, akit útonálló rablók kifosztottak, és miután félholtra verték, magára hagytak. Egy arra haladó samaritanus azonban könyörült rajta és megmentette az életét. Ez a történet, átvitt értelemben, egy napjainkban is gyakori eset. Az életünk útján sokféle emberekkel találkozunk, kellemes útítársakkal és útonálló rablókkal. Olykor barátokra akadunk, akik egy időre mellénk szegődnek, de némely útszakasznál haramiák leselkednek

ránk, azzal a szándékkal, hogy lelünkön kárt ejtsenek. Erre a veszélyre figyelmeztet a fenti Ige. Rablókra hívja fel a figyelmünket, hogy rájuk ismerjünk, ha utunkat állják, hogy lelki javainktól megfosszanak.

A hívő embernek ily módon veszélyeztetett javai a következők: Az Istenben való hite, lelkének békessége és az örök élet reménysége. Erre pályáznak, vagyis eme lelki kincsektől igyekeznek megfosztani az életünk útján lesben álló szellemi haramiák. A Szentírás óva int tőlük, azt mondván: Vigyázzatok, hogy senki meg ne fosszon benneteket! Ne balagjunk tehát gondtalanul a hitélet útján és legyünk éberek!

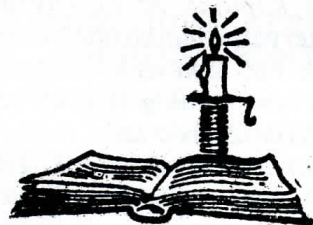
A lelkiéletünk épségét veszélyeztető egyik ilyen útonállója, a Szentírás értelme szerint a világi bölcselkedés, vagyis, az istenellenes filozófia. Ezen irányzat képviselői csodálják a teremtetést, de tagadják a Teremtőt. A világmindenség pompája és az élet sok ezer titka bámulatra készíti őket, de az alkotó Istenről szóló híradást mesemondásnak bélyegzik. Spurgeon, a hírneves londoni hitszónok az egyik könyvében írja, hogy némely kétely annyira ízléstelen, hogy leküzdésének a legjobb módja az enyhe gúny. Ezzel a módszerrel élt egy alkalommal egy istenfélő ember, aki egyik ismerősével egy előkelő vendéglőben együtt étkezett.

Az illető ateista volt és miközben étkeztek, az alkotó Isten fogalmára terelődött a beszélgetésük. Az istentagadó bőbeszédűen azt magyarázta

az étkező társának, hogy a személyes Istenben való hit a dajkameséssel egyenrangú. "Én természetimádó vagyok!" hangoztatta büszkén, és semmi másban nem hiszek! Mondja kérem — szakította félbe a hívő ember —, hogy ízlik önnek ez az ebéd? — Kitűnően — válaszolt az ateista —, igazán mondhatom, hogy ilyen finom ételt már rég nem ettem. Aki elkészítette, érti a mesteriségét! — Hogyan, hogyan — kérdezte színlelt csodálkozással a hívő ember —, hát ön hiszi azt, hogy van szakács? — Az istentagadó erre meghökken és szótlanul folytatta étkezését.

Vannak természetbúvárok, akik az anyagi világ rendjét kutatják, a természet törvényszerűségét figyelik és annak célszerűségét megállapítják, de Istent, a világmindenség hatalmas Alkotóját és bámulatos pontosságú Rendezőjét nemlétezőnek jelentik ki. Szinte felesleges rámutatni, hogy ez a világnézet mennyire következtelen. Hisz érvelése úgy hangzik, mintha valaki azt mondaná: Óra, az van, de órás nincs. Lakat az van, de lakatos nem létezik. Szívleljük meg a Szentírás intelmét és vigyázzunk, hogy egy ilyen ingatag filozófia ne mételyezze meg az élő Istenben vetett hitünket.

Egy másik veszélyt, mely a lelki életünket megmetyelvezheti, "üres csalás"-nak, azaz csalfaságnak nevez a fenti Ige. A világ csalfaságát két dolog jellemzi: kívül csillog, belül üres, akárcsak a szappanbuborék. Örömet ígér és csalódást okoz, élvezetre csábít és undort vált ki, boldogsággal biztat és kétségbe ejt, nyereséggel kecsegtet és romlásba

KÖSZÖNÖM...

Teremtő Atyám, köszönöm,
Hogy íródeákod lehettem,
Mert a mindenségben Nálad
Senki sem diktálhat szebben.

S amint éneklő szívvel járok,
Te izensz felhőkből, fényből
S nagy, szent odadásban... a
Virág mosolygó szívéből.

Hornik György

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla., 32905

Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI

609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646

A szerkesztő bizottság tagjai:

Dr. Haraszi Sándor, Fülöp Árpád,
Hunter-Vadász János.

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$6.00 per year

Send subscription and change of
address to:

MRS. MARY GERZSENYI

2616 E. 127 St., Cleveland, Ohio 44120

Tel.: (216) 721-5835.

FONTOS: Címváltozásukat kérjük je-
jentsék Mrs. Mary Gerzsenyi lapkeze-
lőnek.

Lapzárás ideje minden hónap negye-
dike és huszadika. A negyedikén pos-
tázott kézirat a következő hónap else-
jén, a huszadikán postázott kézirat a
következő hónap tizenötödikén jelenik
meg. Sürgős hírek a lap megjelenése
előtt 10 nappal beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

Szemle

TIZENEGY NŐT AVATTAK lel-
kesszé július hóban, Philadelphiá-
ban az egyik episzkopális (anglikán
egyház amerikai változata) temp-
lomban. Az avatást négy püspök vé-
gezte. (Három nyugalmazott és egy
aktív.) Az episzkopális egyház püs-
pöki tanácsa kifogásolta az avatást
és a felavatott lelkésznőket eltiltot-
ta a gyülekezeti szolgálattól. Az ava-
tást nem ismerték el, főképpen
azért, mivel az episzkopális egyház
általában még nem hagyta jóvá a
nők lelkészi szolgálatát. Kifogásolta
a püspöki tanács azt a szabálytalan-
ságot, hogy az avató püspökök nem
tárgyalták meg az avatási tervet az
avatandó nők felettes, helyi egyházi
hatóságával.

Hogy az avatott lelkésznők szol-
gálatától való eltiltása mit jelent, azt
pontosan senki sem tudja. Az episz-
kopális egyház vallja az "apostoli
utódlás" (successio apostolica) ta-
nát. Ez a tétel az apostoli hatalom
átszármaztatását jelenti. Ha egyszer
egy, vagy több püspök, templomban,

ünnepélyes és előírt ceremóniákkal
felavat valakit s a "hatalom átszállt"
a püspöki kezeken keresztül, akkor
ezt visszavonni nem lehet. A püspöki
tanács is csak annyit tehetett, hogy
az új lelkésznők egyházi, gyülekeze-
ti szolgálatát megakadályozta.

Nem lehet tudni, hogy ennek a vi-
tás esetnek mi lesz a vége. A felava-
tott lelkésznők fellebbeztek az episz-
kopális nagygyűléshez, ahol a lelké-
szek és laikusok, köztük nők fogják
felülvizsgálni a püspöki kar határo-
zatát. Ami előre látható az, hogy
nagy csata lesz a női felszabadító
mozgalom hívei és a hagyományok-
hoz ragaszkodó lelkészek és laiku-
sok között. Az is megtörténhet, hogy
egy-két gyülekezet egyszerűen nem
veszi figyelembe a püspöki tilalmat
s meghívja lelkésznek valamelyik
felavatott lelkésznőt. Egy ilyen lépés
további bonyodalmakra fog vezetni.

MINKET EBBŐL AZ ESETBŐL
főleg két dolog érdekel és ezekre ki-
vánunk megjegyzést tenni. Az első
dolog az a kérdés, hogy miért nem
nyitja meg az episzkopális egyház a
lelkészi lehetőség útját a nők előtt?
Az ok, amire hivatkoznak, a h a g y o-
m á n y és a k á n o n. (Egyházi
törvény.) Hogy a hagyományt nem az
Írásra hivatkozva teremtték meg
és az ún. férfi sovinizmus tartja
fenn, az igazolható.

A hagyomány, a szokás ereje
majdnem eltéphetetlen gúzszt jelent.
A legtöbb protestáns egyház már
évek óta megnyitotta a nők előtt a
lelkészi állás kapuját. Az egyébként
nagyon konzervatív pünkösdierek nem
idegenkedtek női lelkészek alkalma-
zásától. Igen sok pünkösdi gyüleke-
zetben női lelkész prédikál.

A baptisták is alkalmaznak lel-
késznőket. A nők ordinálási (avatá-
si) kérdését a legtöbb baptista szö-
vetség a nők részére kedvezően meg-
oldotta. Amerikai magyar baptista
szövetségünkben ez a kérdés még
nem merült fel. De a helyzet talán
néhány éven belül meg fogja köve-
telni, hogy ebben a kérdésben ér-
demleges határozatot hozzunk.

A SZOMORÚ OLDALA az episzkopá-
lis egyházfők határozatának (és ez
a második pont, ami minket érde-
kel) az, hogy a nők felavatásának,
ill. szolgálat tilalmának kérdésében

dönt. A világi "üres csalás", azaz
csalfaság veszélye kideríti, hogy a
hitéletünk útján nemcsak rablók le-
selkednek ránk, hanem megnyerő
külső zsebtolvajok is, akik rava-
szul megkörnyékeznak, csalán híze-
legnek és közben észrevétlenül ki-
fosztanak. Jelentéktelennek látszó
kilengésekre és ártatlannak tetsző
szórakozásokra csábítanak, hogy ily
módon megrontsák lelkünk békes-
ségét és lelkiismeretünk nyugalma-
tát.

Legyünk résen és vegyük figye-
lembe, hogy a körülöttünk settengő
zsebtolvaj csak módszerében külön-
bözik a lesben álló rablótól, de a
szándéka ugyanaz: az örök élet za-
rándokát megfosztani azon drága
kincsektől, melyekkel az Isten in-
gyenvaló kegyelme megajándékozta.

Aki Istenhez megtért és akinek
szívét az elnyert üdvösség tudata
tölti be, boldogan tesz erről bizony-
ságot az énekíróval:

Boldog ember az, aki tud saját
magán nevetni, mert ezeknek min-
dig lesz nevetésre okuk.

Egy drága kincsem van nekem, a
szép s igaz remény,
Hogy nyitva számomra a menny s
örökké élek én.
Meváltóm ingyen adta ezt ajándéku-
l nekem,
Ez biztat, buzdít, bátorít keskeny
ösvényemen.

Birtokába jutottál már ennek a
drága kincsnek, kedves olvasó? Jé-
zus Krisztus, a bűnösök Megváltója
a te számodra is megszerezte a Gol-
gota kereszttjén és neked is kínálja.
Fordulj Hozzá hittel, kérjed tőle, és
cserébe ajándékozd neki a szívedet.
Ha pedig már boldog tulajdonosa
vagy a kegyelem ajándékának, ha
hátat fordítottál a világ hiúságának
és céltudatosan mennyfelé haladsz,
akkor vésd mindennap újból emlé-
kezetedbe Urad és Megváltód intel-
mét, melyet a Jelenések Könyvében
hozzád intéz:

"Mivel megőrizted állhatatosságra
buzdító beszédemet, én is megőriz-
lek a megpróbáltatás órájában,
amely eljön az egész világra, hogy
megpróbálja a földön lakókat. Tartsd
meg amid van, hogy senki el ne ve-
gye a te koronádat!" Lant Emil

a Szentírást egyáltalán nem érintik. A "kánonról," az "egyházi rendről" azonban annál több szó esik. Olyan egyházban ahol püspöki és lelkési állásban megtérnek liberális egyéneket, akik nem hisznek a feltámadásban, Krisztus megváltó keresztdíjazatában, kárhozatban és újjászületésben, hogyan hivatkozhatnának a Szentírástra?

A biblia tanítását az episzkopális liberális felfogás szerint el lehet vetni, könnyen lehet venni, de az emberi rendeletekhez, a szabályokhoz és az idő által "megszentelt" hagyományokhoz szigorúan ragaszkodni kell.

Közösségünkben is meg kell szólaltatni a vigyázatra hívó harsonát. Nem halljuk gyülekezeteinkben a mondást: "Így szoktuk!" "Elődeinktől így vettük!" "Ezt a rendet így tanultuk!" Akik az előbb idézett mondást hangoztatják, szintén elfelejtik megkérdezni: mit mond az Írás?

Ha az Írás alapján maradunk, jó lesz az ügyek megoldása. Az Írassal megvédelmezhetjük intézkedéseinket. Az Írassal megmaradunk keresztyénnek, mindaddig amíg az Írás megmarad. Az Írás pedig az örökkévaló Ige.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konf. elnök:
Balla B. Györgyné
Alelnök: Kurtz Lajosné
Pénztáros: Kautz Edwinné

Az öltözet szerepe

Mindennapi életünkben van-e szerepe öltözetünknek, ruházatunknak? Erről többféle a vélemény, sokféle a meglátás. Kétségtelen, hogy öltözetünk sok esetben kifejezője belső világunknak. A ruha sokszor nemes egyszerűséget, kifinomult ízlést képvisel, előfordul, hogy feltűnési szándékot takar. A gondozatlan külső viszont nem sok elismerést biztosít viselőjének.

A közelmúlt század, történetének lapjain két esetet jegyez fel — többek között — ami fenti gondolatoktól talán egészen eltérő, de mint öltözet, igen fontos befolyással volt, nem viselőjére, hanem környezetére.

Oroszországban történt. Egy rossz szul öltözött, tépett, rongyos ruhájú férfi lépett be, egy könyvkiadó-cég üzlethelyiségébe. Zsebéből előhúzta kéziratát és kiadásra ajánlotta fel a kiadónak. A kiadó nem sok ügyet vetett a rossz szul öltözött emberre — hiszen ruháján keresztül nézte az

embert — s a könyvkiadás gondolatával nem is foglalkozott, egyszerűen elutasította kérelmével a hozzáfordulót.

A férfi mialatt összeszedte kéziratát, szerényen megjegyezte:

"Sajnálom... pedig a közönség tudommal kedveli írásaimat."

"Hogy hívják önt?", szólalt meg a könyvkiadó.

"Tolsztoj", hangzott a szerény felelet.

Ő most már boldogan állt volna rendelkezésére a kiadó, de Tolsztoj minden megjegyzés nélkül, csendben távozott.

A reformáció nagy hőse Luther Márton, érvelései, hitvitái harcaiban megfáradva, reménytelenül, elcsüggedve és szótlanul viselte lelke nagy terhét.

Élettársa a csendes, szerény Bora Katalin lelkét is érintette férje nehézsége. Érezte valamit tennie kell, valamit amivel férje segítségére sieszen. Tépelődött magában... mégis egy csendes asszony, egyszerű szavaival miként állhat a nagy szónok elé?

Egy gondolata támadt... másnap reggel fekete gyászruhába öltözött s úgy jelent meg férje dolgozó szobájában.

Luther Márton megdöbben. "Ki halt meg?" — kérdezte gyászruhás feleségét.

"Meghalt a jó Isten!" — volt Bora Katalin válasza.

Luther Márton megértette felesége válaszát s a gyászruha mondani valóját az ő számára. Ráeszmélt a csüggedés között, csak akkor jöhet kétségbeesés, ha meghalt a jó Isten. Ez a pár szó, mint hatalmas prédikáció töltötte be szerepét, elűzte a kételyt, új erőt adott a további küzdelemhez, a reformáció diadalához.

Mikor a ruha is prédikált...

Vigyázz te, ki a hit harcát vívod, mert a sötétség fejedelme arra törekszik, hogy az Úr ügyét könnyebben vedd és figyelmedet a földiekre tereljed.

Őszi mementő.

Neki vágtam az őszi földnek,
Neki vágtam a régi tájnak;
Az őszi mezők, őszi tájak
Ó jaj, be fájtak...

Ott könnyeztek az őszi rózsák,
Ott suhogtak a szürke hantok;
Ah élők, élők — minden élők,
Egyszer meghaltok...

S egyszer, majd a nagy aratáskor
Gyümölcs lesz-e számadástok;
Nagy érkezéskor zeng-e áldás,
Vagy zúg az átok?...

Ó hadd siessek én is, én is!...
Arany sugárlík a vetésen;
Isten arat — gyümölcsshozásról
Jaj, le ne késsem!...

HONTVÁRI SZABÓ LAJOS.

MAGYARORSZÁGI BAPTISTA TESTVÉREINK

III.

Magyarországon ma nincs vallás-üldözés. De büntetik azt, aki bármely okból ellenkezik az állam érdekeivel és rendszerével. Ennek az ellenkezésnek lehet vallásos oka, pl. valaki bírálja az államot az iskolai kötelező vallásoktatás hiánya miatt, vagy a gyülekezeteknél a lelkész választási teljes szabadság korlátozása miatt, vagy pedig kifogásolja az egyházi birtokok államosítását. (A harmincas évek elején az egyik egyház visszaélt a vallásoktatás szabadságával. Az egyik vidéki nagyközségben a baptista szülők gyermekei a bonyolult vallási törvények kénysze-re miatt nem baptista hitoktatásra jártak s mivel a gyermekek a szülők meggyőződése alapján "megkeresztetlenek" voltak, a hitoktató egyház a gyermekeket megbuktatta a hittanból és a gyermekek egy iskolai évet veszítettek. A helybeli lelkészek a püspökhöz utalták a panaszt tevő és orvoslást kereső szülőket, a püspök pedig azzal mentegetőzött, hogy ez a helybeli egyház ügye. Ez a megtörtént eset egyik "gyöngyszeme" a volt ún. egyházi szabadságnak.)

Nyilvánvaló, hogy az egyházak feltett van állami ellenőrzés. Az ellenőrzés főképpen úgy nyilvánul meg, hogy a magasabb egyházi polcokra, vezető állásra, az állam szempontjából megbízható egyházi személyeket helyeznek. Ez a rendszer, még ha a nyugati, demokratikus felfogással kifogásolható is, a szocialista államok szempontjából érthető.

Az a kijelentés, hogy a marxista államokban az egyház és állam szétválasztását tökéletesen elvégezték, csak bizonyos fenntartással és úgy is csak részben fogadható el helytállóan. Az egyház és az állam viszonyában tényleg történt változás. *Szerep csere történt.* 1945-ig a látható egyház láthatatlan kezei irányították az állam gépezetét. Ma az állam erélyes ujjai tartják az egyházakat az állam által jónak vélt útvonalon.

Ennek az ellenőrző rendszernek van néhány meglepő kinövése: jó és rossz.

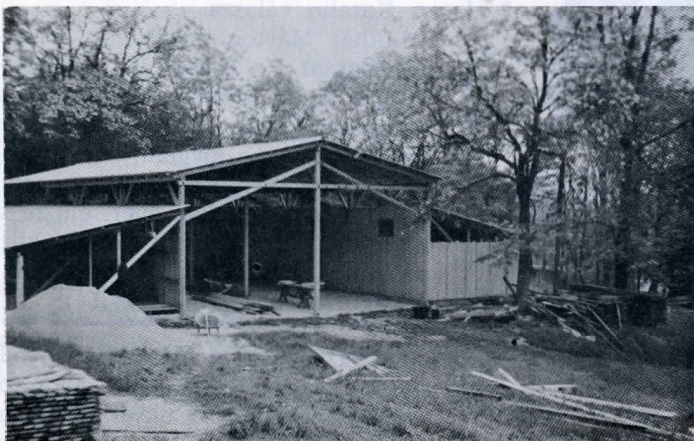
Az állam, például anyagi segítségben részesíti az egyházakat oly módon, hogy a régi bevett és egyházi adót szedő felekezetek lelkészeinek havi 40-50 dollárnak megfelelő fizetés kiegészítést ad. Ezt a pótlékot annak idején minden egyháznak ajánlották. A baptisták, methodisták, pünkösdiel, testvér gyülekezetek és adventisták nem fogadták el az állami segítséget. Az egyházi adó mankóján járó felekezetek nem élhettek volna meg az állami könyöradomány nélkül. Az állam és az egyházak húsz éves egyességet kötöttek. A 20 éves egyességet 5 évvel meghosszabbították s a meghosszabbítás határideje ez év december hónapjában jár le. Az egyesség lényege: engedelmesség az államnak és pénzügyi segély az egyházaknak. Ha az egyházak túrhetően viselkednek és támogatják az államot, kapnak pénzt. *A baptisták a biblia tanítása alapján pénz segély nélkül is enge-*

delmeskednek. Érthető, logikus eljárás e az, hogy egy ateista állam segélyezi az egyházakat? Ennél keményebb kérdés az, hogy nem megalázó eljárás e az, hogy a "hitvalló" egyház elfogadja a vallástalan állam kasszájából a morzsát?

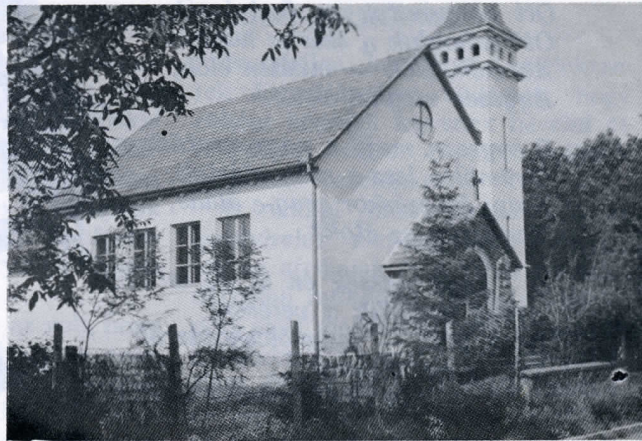
A baptistákat régebben törvényes korlátok nem engedték, hogy az állami húsosfazék mellé üljenek. (Csak "elismert" felekezetek voltak.) Viszont a baptistákat ez a fölösleges tilalom nem izgatta. Sohasem akartak odaülni. *Az állami húsosfazékok szerintük a hitéletre nem tartalmaztak egészséges táplálékot.* Ma egyik másik egyházi férfiú azt nehezteli, hogy bárhogy is invitálták őket, mégsem ültek a fazékok mellé. A baptisták következetes magatartása élő figyelmeztetés: az igazi hívő közösség államsegély nélkül is fenntartja magát.

Amíg az egyházak törvényesen tagjaik közé iktathatták a csecsemőket, addig a bevett egyházakban az "evangélizációt" a gólyák végezték, ők hozták az új híveket. Az egyházak pedig gondosan anyakönyvezték az újszülötteket és később egyházi-adót fizető alannya minősítették őket.

Kifogás tárgyává teszik különösen a nyugati országokban élő keresztyének, hogy a marxista államokban az egyházak nem szervezhetnek vasárnapi iskolát és nem tarthatnak nyilvános evangélizációkat. A két tilalom fennáll. De a legtöbb egyháznál ez a tilalom elméleti jellegű. Amikor lehetett, akkor sem szerveztek vasárnapi iskolát és nagyon ritkán, kevés helyen evangélizáltak. A tila-

A Tatabánya "Jeruzsálem" baptistáknak építtetés.

A szabolcsi baptista imaház.

A kispesti imaház belseje.

Üdvözlések a kispesti baptista imaház kapujánál. Balról: Oláh Sándor, Huszár Mihályné; jobb oldalon: Nagy József és Tóth Gyuláné.

lom főképpen a szabadegyházakat érinti. Csodálatos módon azonban biblia és vallásoktatás van — a gyülekezetekben és a családokban. Az „oktatás” eredményéről az tesz bizonyosságot, hogy az ifjúság nagy számmal jelenik meg a gyülekezetekben.

Nincs nyilvános evangélizáció. Ebben a tekintetben az óhazai baptisták engedelmeskednek az államnak. Nincs ún. tömeg evangélizálás. A hívők azonban engedelmeskednek az újszövetségi parancsnak is: személyes bizonyosságtételt végeznek. Ki gondolta volna, hogy a vallás nélküli marxista kormány fogja rávezetni a baptistákat arra, hogy újtestamenti kötelességüket gyakorolják?

Egy másik hajtása az ellenőrző rendszernek az, hogy az egyházi vezetőket az állam nem feltétlenül a hitbeli kiválóság és a feddhetetlen erkölcsi élet alapján választja ki. Ilyen választékosságot vallást nem értékelő államtól nem is lehet remélni. (Eszünkbe jut a római egyházban egykor dívó simonia.* Ott sem a hit és az erkölcs számított.)

Ennél a pontnál vigyázni kell. Könnyen téves megállapításra juthatunk személyekről való véleményezésünkben. Az óhazai baptisták élén álló vezetők túlnyomó többsége régi, kipróbált hívő, akik bármilyen rendszerben vezető szerepet töltenének be. Magyarországon való tartózkodásom alatt minden vezető test-

vérrel szoros lelki kapcsolatot tartottam. Szeretetüket és az Úr ügyéhez való hűségüket valódinak találtam. Természetesen, ha valaki polyvát keres, a legjobban megrostált búzában is fog találni. Politika és képmutatás található a nyugati egyházi rendszerben is.

Az egyházak állami ellenőrzése bár láthatatlan, mégis hatásos. Hatásos, de lelki szempontból nem okvetlenül káros. Az állam az egyházügyi hivatal útján s ez utóbbi a püspökök és egyházvezetőkön keresztül le a lelkesekig kézben tartja az egyházak szervezeti ügyeit. Ezt az óházában mindenki tudja, bár nem sok szó esik róla. Az is természetes velejárója a rendszernek, hogy a vezetők érzik, hogy az államhatalom mögöttük van. Ez az érzés próbára teszi egyik-másik vezető gondolkodását és egyéniségét. A hatalom minden korban könnyen a fejbe szállt. Azt azonban tárgyilagosan meg lehet állapítani — sok, sok elmondott történetből —, hogy ha valamelyik egyházfő túlságos mértékben a maga előnyére használja ki a hatalmat, azt az állam leváltja. A kormány azt is tudja, hogy az ilyen emberek a szocialista állam képét rontják.

Hangoztatják otthon, hogy a szocialista állam a vallásfelekezeteket egyenrangúvá tette: nincs többé „bevett”, „elismert”, és „megtúrt”

kér. A baptista felekezet a legnépesebb volt „elismert” vallás. De a baptista egyház elnökével az egyházügyi hivatal nem áll olyan közvetlen kapcsolatban, mint a katolikus, vagy protestáns egyházak vezető püspökeivel. A „teljes egyenlőség” elvén itt mintha csorba lenne.

Említettük, hogy az állami hatalom keze leér a lelkesekig. Ott azonban megáll. A lelkekhez nem érhet. A hívőt, az embert próbára tehetik, fegyelmezhetik, de a hitet nem érinthetik. Ebben a tényben rejlik a keresztyének ereje.

(Folytatjuk.)

Szent Ferenc

így imádkozott: „Uram, engedd, hogy ahol békétlenség van — oda békességet, ahol harag — megbocsátást, ahol gyűlölet — szeretetet, ahol betegség — gyógyulást, ahol hitetlenség — hitet vihessek. Ne engedd, hogy azt óhajtsam, hogy engem szeressenek, hanem hogy én szeressek másokat; nem azt, hogy engem szolgáljanak, hanem, hogy én szolgáljak...”

Mormon membership reached a record **3.32 million** last year, an increase of nearly 84,000. President Spencer W. Kimball said 17,500 full-time missionaries now serve the church.

A new poll shows that **religion is of decreasing importance to American youth**. Pollster Daniel Yankelovich surveyed 3,522 youths between 16 and 25 and found only 28 per cent of college students and 42 per cent of non-college

Misszió mezőkről...

Egy testvérünk írta: "Mindenek előtt legfontosabb a belső megújulás. Elhagytuk elődeink útját. Csak itt-ott található meg a régi gyülekezeti élet. Több helyen nincs vasárnap reggeli imaóra. Másutt a nyár folyamán a vasárnap esti Istentiszteleteket függesztették fel. Vissza kell térnünk az első idők mintájához. Ha két három személy kezdené el egy-egy gyülekezetben, az is sokat jelentene."

Amint a hívők kényelmesekké válnak, a misszióra való áldozás és a misszió alkalmak keresése, valamint az istentiszteleti órák látogatása kényelmetlenek lesznek. Egyik másik gyülekezeti tag saját kényelmét az Úr tisztelete elé helyezi és előbbre valónak tartja a közösségi imádkozásnál. Kényelemből még a várható áldásokról is lemondanak.

Az Úr elvárja gyermekeitől, hogy ott legyenek, ahol az áldásokat osztogatja.

gasztaló Igéjét, felmutatva az Úrral való járás fontosságát. Kívánjuk, hogy az Úr vigasztalja meg a megszorodott szíveket.

Augusztus első vasárnapján ünnepeltük gyülekezetünk 43. évfordulóját. Reggel 8:30-kor imaórát tartot-

este pedig a zenekarral felváltva végeztek nagyon jó szolgálatot, emelve az ünnepély lelki értékét Urunk tiszteletére. Igazi hálával dicsőítettük Urunkat a 43 évi megtartásért.

Augusztus 2-án szombat estéjén az első számú misszió állomásnál ünnepeltük az ottani imaház megnyitásának 6. évfordulóját.

Gyülekezetünk énekkara is átment és szép lelki énekekkel emelte

A Sao Paulo-i második számú misszióállomás tagjai és látogatói.

IRATMISSZIÓRA ADAKOZTAK

1974. július 31—augusztus 16-ig

Mrs. Julianna Kotrocz,	
Toronto, Ont., Canada	\$10.00
Mrs. Helen Berleth,	
Huntington, N. Y.	5.00
Mrs. Margit Varga	
Bay-Village, Ohio	5.00
	\$20.00

"...az igaz pedig ad, és nem tartóztatja meg adományát." (Példabeszédek 21:26. vers.)

Szerencsy Mária

HÍREK SAO PAULÓBÓL
(BRAZÍLIA)

Június 21-én ünnepelte gyülekezetünk énekkara a 22. évfordulóját, amikor áldásos programot adott elő, mindnyájunk lelki örömére. 22-én, vasárnap este ismét kivételes Istentisztelet volt, amikor a gyülekezet ének- és zenekara is részt vett és egy zene- és ének-evangélizálási Istentisztelet volt.

Június 26-án elhunyt özv. Barabás Józsefné testvérnőnk, 76 éves korában. Sok éven át volt gyülekezetünk tagja.

A kórházi halottas teremben — és a temetőben is — a gyülekezet pásztorja szölte az Úr figyelmeztető és vi-

tunk. Utána Vasárnapi Iskola volt, amelyet Úrvacsora követett. Végül egy vendég prédikátor testvér hirdette az Igét, amelyet lefordítottunk magyar nyelvre is. Felmutatta, hogy mire képes egy gyülekezet, amikor a Szentlélek által erőt nyer.

Este tovább ünnepeltünk, amikor a gyülekezet pásztorja hirdette az Igét és kiemelte a gyülekezet fontosságát és áldásait.

Délelőtt az énekkar is működött;

az ünnepélyes lelki érzületet. Az Igét a gyülekezet pásztorja hirdette.

Az Uré legyen a dicsőség minden áldásáért és lelki örömekért és kérjük a kedves testvéreket, hogy imádkozzanak értünk, hogy tovább dolgozhassunk az Úr országának építéséért. Tervünk egy kis imaház építése a második számú misszió állomásnál, mert a helyzet nagyon megkívánja.

Nagy István

FÜGGETLEN MISSZIÓ KELET-AFRIKÁNAK

A lausannei evangéliumi konferencián (július hóban) részt vett több afrikai keresztyén vezető. Az afrikai keresztyén vezetők közül öt különböző felekezethez tartozó lelkész nyilatkozott a jelenlevő újságírók előtt tartott "kerek asztal konferencián" az afrikai keresztyének függetlenségi törekvéséről.

A nyilatkozat lényege az volt, hogy kíváncsún tartják, hogy az amerikai és európai keresztyén missziótársulatok függesszék fel egy időre a misszionáriusok és a velük járó pénz küldését.

Az afrikai keresztyén gyülekezetek függetlenséget kívánnak, hogy ekként képesek legyenek nevelni és fejleszteni saját körülményeiknek megfelelő vezetőket.

Az eddigi missziómunka "atyai gondviselés" alapján folyt — mondták az afrikaiak és a fehér misszionáriusok működése nyomán kifejlődött egy "magasabbrendű és alacsonyabbrendű" viszony. Amikor az afrikai gyülekezetek külföldi misszionáriusokra támaszkodnak és külföldi támogatást "élveznek" akkor lehetetlen az, hogy mentesítsék magu-

kat a külföldiek vezetése és irányítása alól. Engedelmeskedni kell — mondta *Osei-Mensah*, az afrikai csoport baptista tagja.

Henry Okulla, afrikai anglikán püspök kifejezte azt a meggyőződését, hogy a külföldi misszionáriusok küldésének néhány évre való beosztása jótékony hatással lesz az afrikai keresztyén munka fejlődésére. Külföldi misszionáriusok nem képesek felismerni és felhasználni az afrikai népben rejlő lehetőségeket.

Kijelentette mind az öt nyilatkozó afrikai keresztyén, hogy az afrikai keresztyének nem döntöttek hivatalosan az előadott nyilatkozatról. Ők azonban az általános véleményt képviselik. (BP)

(Az Evangéliumi Hírnök 1974. március 1-i számában [8. old.] hoztunk egy rövid jelentést az afrikai, Fülöp-szigeti és argentinai keresztyének függetlenségre való törekvéséről. Ez a törekvés most újult erővel lépett előtérbe a lausannei konferencián. Úgy látszik, hogy a misszió mezőkön élénken foglalkoznak ezzel a kérdéssel. Rég ismert emberi törvény az, hogy aki fizet, az rendelkezik. Ez alól a törvény alól a missziómunka sem mentesítheti magát. Az afrikaiak dicséretes és áldozatos megoldást javasolnak. Fejlődésükért hajlandók lemondani a pénzről. A pénzsegély a misszióban olyan, mint a só: a kevés szükséges, a sok mérgező. Szerk.)

EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEK ÜLDÖZÉSE ROMÁNIÁBAN

Az 1920-as és 30-as évek rossz emlékei elevenedtek fel, amikor kezünkbe került az Amerikában székelő Román Missziótársulat tiltakozó beadványának egy másolata. A tiltakozó beadvány a washingtoni román nagykövetséghez ment. Másolatot juttattak az amerikai külügyminisztériumba (State Department) is.

A vallásüldözés Romániában nem új. A húszas és harmincas években a román kormány "világhírre" tett szert az evangéliumi keresztyének (baptisták, pünkösdiek, adventisták) háborgatásával és diplomáik bezárásával.

A helyzet úgy látszik nem változott. Romániában az a felfogás ural-

kodik, hogy a görögkeleti román egyház tagjai a valódi románok. Akik más felekezethez tartoznak, azok igazi román volta kétséges. Romániában lehet valakinek magyar neve, és beszélheti törve a román nyelvet, de ha a román orthodox egyházhoz tartozik, románnak tekintik. Aki baptista, vagy más evangéliumi egyházhoz tartozik, még ha származására nézve tősgyökeres román, azt az állam szempontjából nem vélik megbízhatónak. Ezért történik az üldözés, büntetés és bebörtönzés.

Az említett beadvány hivatkozik egy Vasili Rascol nevű bukaresti lakosra, akit ez év május 25-én bebörtönöztek bibliaterjesztés vétségéért. Megemlíti a beadvány, hogy a román csendőrség behatol magán lakásokba, ahol családok és ismerőseik *imaórát* tartanak. A résztvevőket súlyos pénzbírsággal büntetik. (1000—2000 lei.)

Legújabb hírek szerint — mondja a beadvány — büntetik a román hatóságok azokat a *hetednapos adventistákat*, akik a szombatot ünneplik. Az ünneplés alatt Istentiszteleten vesznek részt és amint a kormány közegek állítják: *nem akarnak dolgozni*. Ezek az adventista keresztyének józan, szorgalmas és megbízható munkások: de "szombatosok" — nem "románok".

Szeretettel gondolunk szenvedő evangéliumi keresztyén román testvéreinkre. Nekik személy szerint árthatnak a román vallásüldözők, de az Úr ügyének nem. Személy szerint is csak a testüknek okozhatnak fájdalmat, de lelküknek az üldözés erősítő itál és dicső korona.

Romániában az üldözés ellenére is erősödik az evangéliumi keresztyénség.

Dr. Josip Horak, pastor in Zagreb and president of the Yugoslav Baptist Union, has conducted a program of message and music for many years over TWR in the Croatian language, which is heard Sundays 14:30 on the 41 meter band. (EBPS) James Williams, teacher in the Yugoslav Baptist Theological school, began a program of worship and music in eSrbian last year, broadcast by TWR Saturdays at 14:30 on

the 41 meter band. He has been instrumental also in getting the other new programs started. (EBPS)

Baptist in Hungary are enjoying a period of freedom to work on an equality with all other denominations. "Gone are the days when they were hounded as a sect and when to be a Baptist was hazardous," reports C. Ronald Goulding, Secretary-Treasurer, European Baptist Federation. (The Commission)

Permission has been granted to the Baptist Union of Romania to import 2,500 Bibles. Furnished by the United Bible Societies, the Bibles will be paid for by funds from the Baptist World Alliance. Romanian Baptists now number more than 200,000, and are now permitted to hold church services on other days than Sunday. Numbers of their churches that were closed in 1961 have been allowed to reopen. At least five new buildings are under construction.

(The Commission)

WHY SOME FAIL

A noted psychologist was asked to give the reason why so many people failed in their efforts to make life successful. These frank and valid reasons were penned. Try them and see if they fit your life:

1. Finding fault with the other fellow but never seeing your own faults.

2. Doing as little as possible and trying to get as much as possible for it.

3. Spending much time showing up the other fellow's weak points, and too little correcting your own.

4. Slandering those you do not like.

5. Procrastination — putting off until tomorrow what we should have done day before yesterday.

6. Deceit — talking friendly to the other fellow's face and stabbing him in the back as he turns.

7. False belief that we are smart enough to reap a harvest to pay before sowing a crop of service.

8. Disloyalty to those who have trusted us.

9. Egotism — the belief that we know it all, and no man can tell us anything.

ARIK ELMEN TER

JOHN GABOR DOBRA
1892—1974.

Services for John Dobra, 81, of Hillsboro were Wednesday at First Baptist Church of Hillsboro. The Rev. Norman Nideng of the First Baptist Church officiated, assisted by the Rev. Don Baker of the Hinson Memorial Baptist Church. Interment was in Fir Lawn Cemetery. Mr. Dobra died Thursday at Tuality Community Hospital following a brief illness.

The family suggests that memorials be made to the first Baptist Church Memorial Fund, in memory of John Dobra.

TRIBUTE TO DAD

by

Frank E. Dobra

and

Ruth Dobra Ragsdale

This past month, our Dad, who had walked with the Lord for 81 years, stepped into the presence of our blessed Savior. Although somewhat weary and tired from his earthly journey, our Savior beckoned him home and tenderly welcomed his servant to the place of eternal rest.

We acknowledged his departure as a family and friends in a most memorable service in Hillsboro, Oregon, May 8, 1974

His History

Dad was born on October 20, 1892 in a small rural village of Gyulavari, Hungary. Sixty-two years after leaving Hungary, he had a chance to visit his birthplace, and very little had changed. In 1908 he with his father, mother immigrated to the USA. They landed at New York, and went straight to Portland, Oregon by train. After homesteading in Oregon for a time, the family went to Cleveland, Ohio. In Ohio he married Julia Orban on June 6, 1918. He farmed for a time, but during the depression lost his possessions including a grocery store. It was

then that he purchased for \$90 a used Model "A" Ford and a trailer, and he, with his wife and five children moved again to Oregon in 1936 where he lived the rest of his life.

His Legacy

Dad endows no chair in a university for he had very little opportunity for education himself. His learning brought him to an early understanding that he "fear of the Lord is the beginning of wisdom," and that as we honor God, He honors us. Formal education was not a viable option for Dad, for family needs required his contribution to the family budget. That he did what he could with what he had is to his credit. And what opportunities he had for acquiring knowledge—he was thankful.

Dad's possessions which he acquired can best be judged by the words of the Lord who said that "a man's life consists not in the abundance of the things which he possesses." For in Luke 12 Jesus points out, that the greatest possession which we can have in life is that trust and faith which is simple enough to believe that God is able to provide for all our needs. Dad was rich in both.

Dad's gifts to the world must be remembered in that he gave two sons in the cause of freedom during World War II. John, his oldest and namesake, went down with the USS Hornet, and Julius, his second son, was injured on the USS Tennessee and later died in the states. He gave to the community a wonderful family—at least we think so! For he leaves a faithful wife, Julia, to whom he had been married 56 years. She is also the loving mother to those of us her four remaining children. We all acknowledge with gratitude and praise to God his spiritual concern whereby at an early age we all came to know the Savior. By both precept and provision we were afforded the matchless spiritual instruction that relates all things to that which is eternal.

Lastly, the two of us who are serving with our families under CBFMS, Frank E. Dobra in Mombasa, Kenya, and Ruth Dobra Ragsdale in Ivory Coast, want to acknowledge His Gift to the world through our mission

society in giving us for missionary service. What a blessed memory we shall always have of our Dad to the peoples of the world, and we humbly thank God for him, and publicly, through this our letter...

...pay him, our father, Tribute.

Frank E. Dobra family

P. O. Box 99078

Mombasa, Kenya

Russ Ragsdale family

B. P. 1171

Bouake, Ivory Coast

**Olvassuk,
tanulmányozzuk
a Szentírást**

Vasárnapi iskolai lecke. 1974. október 13. Isten figyeli tiszteletünket.

Krónika II. 5:7—14; 7:12—14.

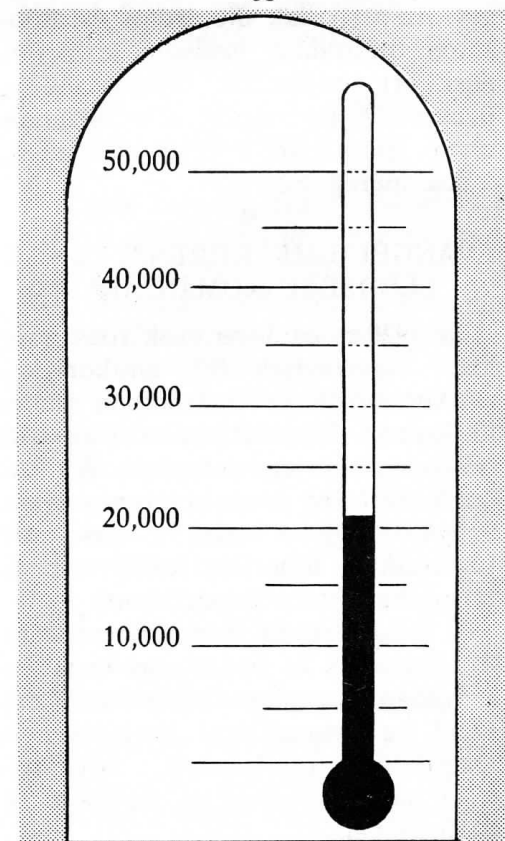
Aranymondát: Krónika II. 6:40.

Vasárnapi iskolai lecke. 1974. október 20. Isten figyeli mindennapi életünket. Példabeszédek 3:5—8, 13—14; 15:1—4; 23:19—21.

Aranymondát:

Példabeszédek 3:13—14.

**AZ 50,000 DOLLÁROS GYŰJTÉS
TOVÁBB FOLYIK
TESTVÉR, NÉZD A HŐMÉRŐT,
és**

**TÉGY VALAMIT,
HOGY A GYŰJTÉS SIKERÜLJÖN
S MISSZIÓNK MŰKÖDHESSEN**